

BERTSO BERRIAK

Aitor Allaistur

Bizi artean hil

NAGORE LEGARRETA

I

Azkeneko
argi printzen
indar falta
nabaritzen
hasterako,
Biarritzen
tragedia
nagusi zen.
Nabiz bizirik
irten nintzen
nahigabea
ez da hiltzen...
Nabiz bizirik
irten nintzen
ez dut segi
nahi bizitzen!

II

Neguan hotz,
udan bero,
hondartzara
pozez ero
hurreratzen
ginenero
disfrutatzen
nuen gero!
Orain hobe
igandero
hain bakarrik
ez banengo...
Orain hobe
igandero
iganderik
ez balego...

III

Ez dut ahazten,
ohi bezela,
etxerantza
gentozela,
behin pasata
lehen tunela
istripua
jazo zela.
Bizitza zein
den krudela,
familia
hil nuela!
Bizitza zein
den krudela,
ni bizirik
nagoela!

IV

Iratzarri
arte guziz,
begetalen
eran biziz,
urtebete
bat desgraziz
pasa nuen
penei eutsiz...
Orain diot
hainbat aldiz,
hobe zendu
izan banintz...
Orain diot
hainbat aldiz,
koman egon
nahi dut berriz!

V

Tetraplegiak
arazorik
ekarri dit
nahiz osorik
egon, zeren
ez dut lorik,
ez hankarik,
ez besorik...
Laguntza nork
emango dit,
erizainen
bat edo bik?
Laguntza nork
emango dit,
ez badut nahi
halakorik...

VI

Orain ahalik
eta maizen
jasandako
zorigaitzen
mina, nola
ez den ahitzen,
saiatu ohi
naiz garaitzen.
Baina zaila
zait epaitzen
garai ona
ze garai zen...
Baina zaila
zait epaitzen
pertsone bat
ote naizen...

VII

Izan harro
edo umil,
gizakiak
drama hurbil
du, patuak
modu purtzil
mingarrian
badarabil.
Ezin banaiz
bizi trankil
legedia
zertan dabil?
Ezin banaiz
bizi trankil
nahierara
nahi nuke hill!

VIII

Eutanasia
kontzeptura
hurbiltzeak
barne-guda
eragiten
badu, duda
etorri ohi
da burura...
Nork ulertu
behar du ba
sufritzen ez
duen hura?
Nork ulertu
behar du ba
bizitzea
den tortura.

DOINUA: "Itsasoa laino dago".

Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.